

ÎNĂLTAREA DRAGONULUI

O ISTORIE ILUSTRATĂ A
DINASTIEI TARGARYEN
VOLUMUL I

GEORGE R.R. MARTIN
ELIO M. GARCÍA JR. &
LINDA ANTONSSON

Traducere din limba engleză de
MIHAI-DAN PAVELESCU

ARMADA

Cuprins

PREFAȚĂ ← 7

Cucerirea

Cele Șapte Regate ← 11

Ținuturile Furtunii ← 11

Regatul Insulelor și al Râurilor ← 12

Reach ← 13

Ținuturile Vestice ← 14

Valea ← 16

Nordul ← 16

Dorne ← 17

Sosirea Targaryenilor ← 21

Debarcarea și Cucerirea lui Aegon ← 25

Domnia lui Aegon I

Războaiele Dragonului ← 35

Cărmuirea Dragonului ← 43

Știrpea Dragonului ← 49

Domnia lui Aenys I

Înălțare și răzvrătire ← 55

Tensiuni regale ← 63

Domnia lui Maegor I

- Încoronarea sângeroasă* ← 71
- Războiul cu Credința Militantă* ← 75
- Moarte în casa regală* ← 85
- Miresele Negre* ← 91

Domnia lui Jaehaerys I

- Regenta* ← 99
- Începutul domniei* ← 125
- Lucrările regelui* ← 141
- Sfârșitul domniei* ← 157

Domnia lui Viserys I

- Vârful puterii* ← 177
- Semințele războiului* ← 183

Domnia lui Aegon al II-lea

- Dansul Dragonilor* ← 201
- Moartea Dragonilor* ← 253

Regenta lui Aegon al III-lea

- Consiliul de regentă* ← 287
- Război și pace* ← 307
- Conspirații* ← 325

ARBORELE GENEALOGIC AL CASEI TARGARYEN ← 344

INDEX ← 346

CREDITE ARTISTICE ← 351

Marea Tremurătoare

Marea Apăsătoare

Marea Întinsă

PORTUL ALB

GULLTOWN

LANNISPORT

DEBARCADERUL REGELUI

ORAȘUL VECHI

ESTEROS

Cele Șapte Regate

ÎNCEPÂND CU ANUL 2 Î.C. (Înainte de Cucerire), Aegon Targaryen și surorile lui au pornit invazia Westerosului cu intenția de a unifica întregul continent sub domnia lor. Li se opuneau șapte regate individuale, fiecare cu o istorie aparte care se întindea pe parcursul a mii de ani. Ca atare, înainte de a prezenta evenimentele cuceririi, pare firesc să începem prin a studia aceste regate și pe conducătorii lor, așa cum erau la vremea respectivă.

Ținuturile Furtunii

Ținuturile Furtunii au în mijloc Pădurea Ploii – regiunea împădurită din sud-estul Westerosului – și sunt mărginite la miazănoapte de fluviul Apa Neagră, la miazăzi de Hotarele Dornishene și la apus de Reach. Legendele afirmă că primul Rege al Furtunii a fost Durran Măhnirea Zeilor, care și-a atras dușmănia zeilor vântului și ai mării când a câștigat dragostea fiicei lor, Elenei. Pentru el și pentru Elenei, Durran a ridicat mai multe castele pe care zeii le-au distrus în mod repetat, până când un băiat l-a ajutat pe Durran să ridice un al șaptelea castel. Mulțumită zidurilor sale de protecție masive și turnului-tambur, acest castel a rezistat furiei zeilor și a fost cunoscut ulterior sub numele de Capătul Furtunii. Băiatul avea să devină Bran Constructorul, iar Casa Durrandon a domnit mii de ani din reședința sa de la Capătul Furtunii.

Cu aproximativ patru sute de ani înainte de Cucerire, Regele Furtunii Arlan al III-lea și-a mărit regatul prin cucerirea Ținuturilor Riverane, extinzând domeniul Casei Durrandon de la Marea Îngustă până la Marea Apusului. Trei veacuri mai târziu, Regele Furtunii Arrec a pierdut însă Ținuturile Riverane în favoarea lui Harwyn Hoare, un rege al Insulelor de Fier. Cele două strădanii ulterioare ale lui Arrec de a recâștiga Ținuturile Riverane au eșuat, iar

Sosirea Targaryenilor

PRIMII OAMENI ȘI APOI ANDALII s-au stabilit pe insulele stâncoase din Golful Apei Negre, s-au proclamat lorzi și au trăit din piraterie și din pescuit. Cea mai mare dintre insulele acelea, dominată de vulcanul Muntele Dragonului, avea să devină cunoscută sub numele de Piatra Dragonului.

Cu două sute de ani înainte de Urgie, Ținutul Liber al Valyriei a trimis o expediție pentru a cuceri Piatra Dragonului și a face din insulă avanpostul cel mai apusean al vas-tului său imperiu. Citadela pe care au ridicat-o acolo pentru a-și păzi noua cucerire a fost modelată de magia valyriană într-o structură impunătoare, imposibil de construit prin alte mijloace – cu turnuri în formă de dragoni, uși care se căscau precum boturile dragoni-lor și sute de garguie ce împodobeau zidurile, formând o menajerie de lighioane închipuie care se înălțau din piatră.

Cu doisprezece ani înainte de Urgie, Aenar Targaryen și-a mutat neamurile, averile și dragonii la Piatra Dragonului, după ce fiica sa, fecioara Daenys Visătoarea, a prezis distrugerea Valyriei. Astfel, Targaryenii au devenit singurii lorzi ai dragonilor care au supraviețuit atât Urgiei, cât și anilor devastatori de război ce au urmat, numiți Veacul Sângelui. De-a lungul aceluia veac, Targaryenii au privit însă mai mult spre răsărit decât spre apus, preocupați de intrigile și războaiele dintre Orașele Libere în urma Urgiei.

Casa Targaryen a continuat obiceiul valyrian al căsătoriilor între frați și surori, așa că, atunci când Aegon Targaryen a ajuns la vârsta majoratului, a ales să se însoare nu cu una, ci cu două dintre surorile sale: cea mai mare, Visenya, severă și despre care se spunea că practica vrăjitoria, și mezina Rhaenys, energică și impulsivă. Toți trei erau călăreți de dragoni și fiecare avea propriul dragon.

Războaiele Dragonului

A DOUA ÎNCORONARE a lui Aegon în Orașul Vechi a schimbat calendarul Westerosului și a stabilit convenția actuală de datare D.C. (După Cucerire) sau Î.C. (Înainte de Cucerire). Se spune că încoronarea a avut loc în anul 1 D.C., dar încoronarea unui rege și modificarea unui calendar nu au însemnat instaurarea imediată a păcii în toate colțurile Ținutului. Primul deceniu al domniei lui Aegon a fost marcat atât de război, cât și de instituirea unei noi ordini.

Aegon s-a ocupat în primul rând de răzvrățile Trei Surori și i-a cerut lui Torrhen Stark să trimită pe insule ostași din Nord, cu galere nămite, însoțiți de regina Visenya cu marele ei dragon-femelă, Vhagar. Locuitorii Surorilor au înlăturat-o de îndată pe nefericita regină Marla, iar fratele ei, Steffon Sunderland, și-a oferit loialitatea lui Aegon. Marla Sunderland a fost întemnițată până în anul 6 D.C., când i-a fost tăiată limba și a fost trimisă să trăiască printre surorile tăcute pentru restul zilelor sale.

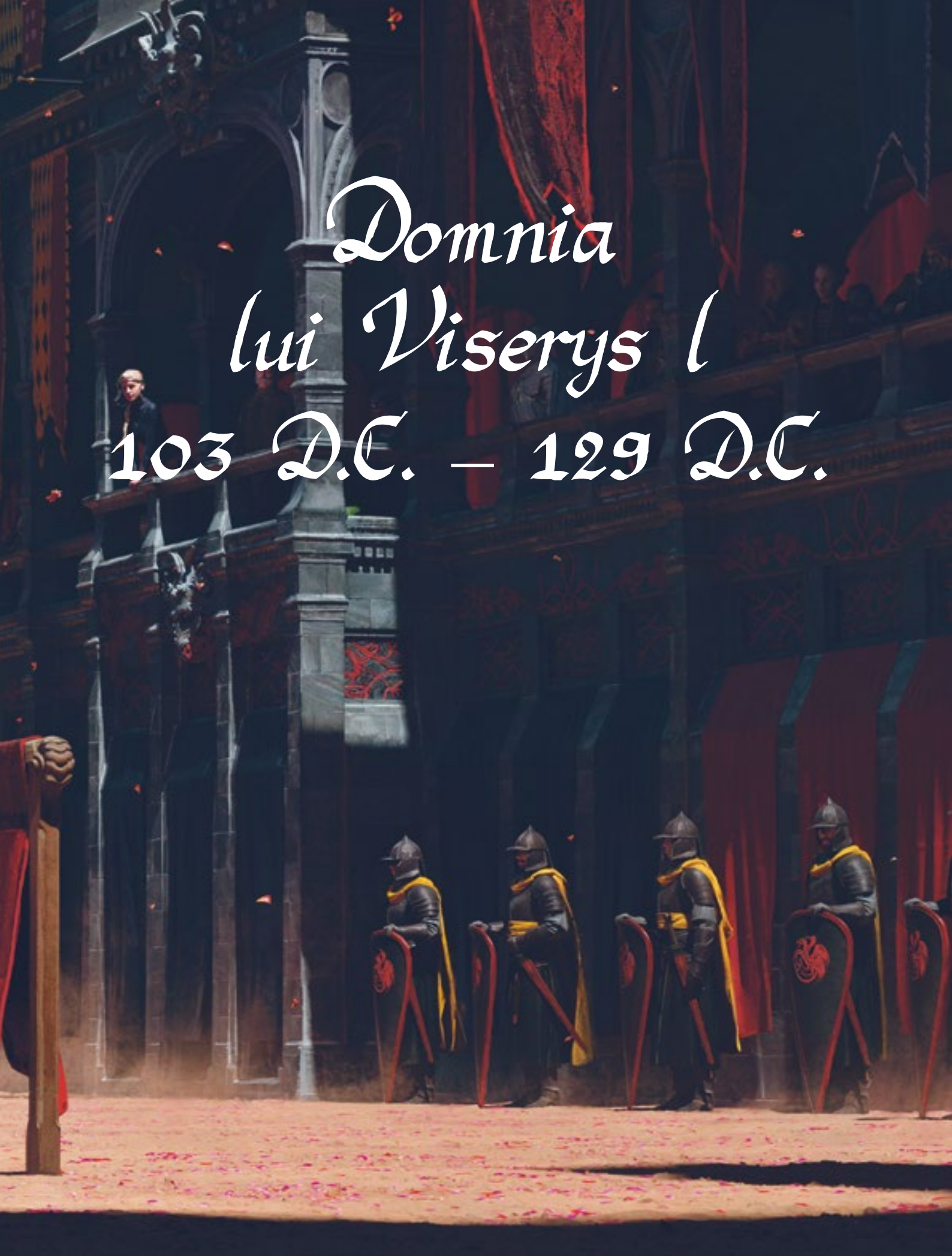
Insulele de Fier au reprezentat o problemă mai spinoasă, deoarece distrugerea Casei Hoare a fost urmată de o luptă sângeroasă pentru putere. Qhorin Volmark s-a numărat printre numeroșii pretendenți, în timp ce preoții înecați l-au încoronat pe unul dintre ei – Lodos, care se proclamase fiul Zeului Înecat. Anul de război civil care a urmat a fost brutal și mulți oameni de fier au pierit.

Pentru a înăbuși această răzvrătire, Aegon a sosit în Insulele de Fier în anul 2 D.C., călare pe Balerion și însoțit de o flotă considerabilă. Până atunci însă, conflictul îi obosise pe mulți oameni de fier, care au salutat sosirea Targaryenilor.

Aegon l-a ucis pe Qhorin Volmark cu sabia sa din oțel valyrian ce purta numele Focul Negru. Cât despre Lodos, preotul-rege a încercat să ridice krakeni din adâncuri pentru a distruge flota lui Aegon, dar, cum n-a apărut niciunul, el și-a umplut veșmintele cu pietre și a intrat în mare, anunțând că va vorbi cu Zeul Înecat.

*Domnia
lui Viserys I
103 D.C. – 129 D.C.*

Semințele războiului

ODATĂ CE VISERYS a lăsat deoparte doliul pentru soția sa, mulți din Ținut au dorit să-l vadă însurat și cu mai mulți moștenitori, împingându-l astfel pe Daemon și mai departe pe linia succesiunii.

Unii l-au sfătuit să se însoare cu Laena Velaryon, frumoasa fiică a lordului Corlys Velaryon, Șarpele Mărilor, și a prințesei Rhaenys, Regina-Care-N-a-Fost-Să-Fie. La doisprezece ani, Laena era deja călăreață de dragoni și îl revendicase pe uriașul Vhagar după moartea lui Baelon. Viserys se gândea însă la Alicent Hightower, fiica Măinii Regelui. Deși nimeni nu se putea îndoi de obârșia înaltă a acesteia – și de prestigiul, puterea și bogăția Casei Hightower –, unii au crezut că ser Otto mersese prea departe propunându-și fiica. Iar pe Driftmark vestea n-a fost primită cu bucurie nici de Corlys, nici de soția lui, deși s-a spus că lady Laena a părut mai degrabă nepăsătoare.

În ziua nunții regelui Viserys cu lady Alicent, în anul 106 D.C., nici Daemon și nici lordul Velaryon nu au fost prezenți la festivități, ci se aflau pe Driftmark, unde țineau consiliu de război pentru a discuta situația Treptelor de Piatră. Acest arhipelag de insule stâncoase, aflat între Dorne și Ținuturile Discordiei, era de mult casa proscrisilor și a corsarilor, iar corăbiile de negustori care traversau apele sale erau adesea prădate de insulari.

La vremea aceea, Treptele de Piatră se aflau sub stăpânirea Regatului celor Trei Fiice: „alianța pe vecie“ a orașelor libere Lys, Myr și Tyrosh, care învinsese orașul liber Volantis cu zece ani în urmă. Având flota condusă de faimosul amiral myrishean Craghas Drahar – poreclit Sufragiul Crabilor după ce prizonise sute de prizonieri pe plajă, pentru ca aceștia să se înecă sub apele fluxului –, această nouă alianță cucerise și anexase Treptele de Piatră, distrugându-i pe pirați.